

Les dificultats per harmonitzar el temps que dediquem a l'àmbit laboral, personal, social i familiar, han convertit la gestió del temps en una de les qüestions prioritàries per al benestar de les persones. Per què ens falta temps? Com es pot fer compatible la jornada laboral amb les necessitats de cura i atenció de les persones? Qui se n'ha d'ocupar?

Els rols tradicionals de gènere, que assignaven les tasques de reproducció i sosteniment de la vida exclusivament a les dones, ja no tenen vigència i és necessària una reorganització del temps, tant per a les dones com per als homes, per poder garantir el benestar de totes les persones.

L'objectiu d'aquesta exposició és explicar de què parlem quan ens referim als usos del temps, tot mostrant els diferents aspectes que hi tenen relació, i posar de relleu la necessitat de trobar un equilibri entre les diferents activitats de la vida quotidiana.

**Generalitat
de Catalunya**

© **Generalitat de Catalunya**

Institut Català de les Dones
Departament d'Acció Social i Ciutadania

Secretaria de Polítiques Familiars i Drets de la Ciutadania
Departament d'Acció social i Ciutadania

Direcció general d'Igualtat d'Oportunitats en el Treball
Departament de Treball

Elaboració de textos i selecció d'imatges: **Eva Gou**
Disseny de l'exposició: **Xeixà Rosa**
Vídeo: **Alba Calani** i **Alan Hernández**

Procedència de les imatges:

Plafó 2: 1. *Treballadores carrant el suro*, Palafrugell, anys 20 (Museu del Suro de Palafrugell). 2. *Treballadores de l'empresa AEG de Terrassa*, any 1989. (Fons AEG/Arxiu Municipal de Terrassa). **Plafó 3:** 1. *Dona treballant amb una màquina de cosir al seu domicili*, maig de 1917. Foto: Branguli. (Fons Branguli/ANC). 2 i 3. Photaki. **Plafó 4:** 1 i 2. Photaki. **Plafó 5 i 6:** Photaki **Plafó 7:** 1. *La sega*, Joaquim Vayreda © MNAC - Museu Nacional d'Art de Catalunya. Barcelona. Fotògrafs: Calveras/Mérida/Sagristà. 2. Photaki. **Plafó 8:** 1. © Pilar Aymerich. 2. Photaki. **Plafó 9:** 1 i 2. Photaki. 3. GettyImages. **Plafó 10:** 1. iStockphoto. 2. Fotos: Curto. Consorci de Benestar Social. Pla de l'Estany-Banyoles. **Plafó 11:** GettyImages. **Plafó 12:** iStockphoto. **Plafó 13:** Joana Comas.

El temps: una pluralitat d'experiències

El temps no és neutre

Temps: Forma mental que assumeix l'experiència de la durada i de la successió, el temps essent concebut com a transcorrent contínuament i uniformement i mesurat per fenòmes succesius que ocorren a intervals regulars, com la revolució aparent de l'esfera celeste causada per la rotació de la Terra.

Diccionari de la llengua catalana de l'Institut d'Estudis Catalans (segona edició)

Encara que la forma en què experimentem el temps pugui semblar la mateixa per a tothom, el vivim i percebem de maneres diferents. Aquest fet està estretament vinculat als rols de gènere, és a dir al lloc que ocupem com a dones i homes dins la societat, que determinen una vivència del temps clarament diferenciada segons el sexe i, de manera especial, en determinades etapes del cicle vital de les persones.

Un dels canvis més importants en les relacions entre dones i homes es produeix amb la Revolució Industrial, que instaura una nova organització social centrada en el treball productiu. Al treball reproductiu, imprescindible per la supervivència de totes les persones, s'hi donarà des d'aleshores poca transcendència social.

Una nova divisió sexual del treball

Tot i que la presència de les obreres a les fàbriques, als tallers artesanals, als treballs rurals és una constant al llarg de la història, amb la industrialització es reforça la divisió sexual del treball i s'assigna a dones i homes espais ben diferents. Als homes se'ls relaciona amb l'espai públic, associat a la producció mercantil, i a les dones amb l'espai privat, lligat a la reproducció de la vida.

Amb el lema **“el que és personal és polític”** el feminisme sempre ha qüestionat la lògica d'aquesta organització social, perquè, entre altres coses, invisibilitza l'activitat domèstica de les dones i li nega el valor que té per al conjunt de la societat.

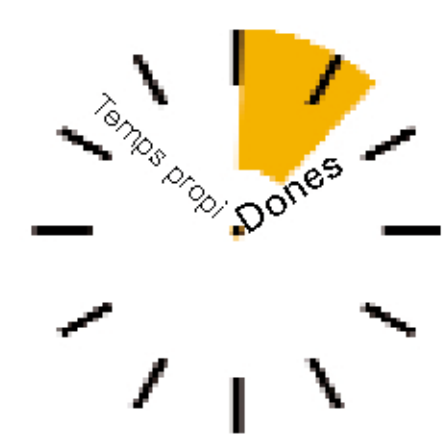

Els usos diferenciats del temps, indicadors de desigualtat

Temps mitjà social dedicat a diferents activitats de treball familiar domèstic
(hores i minuts diaris)

	Dones	Homes
Activitats culinàries	1:30	0:25
Manteniment de la llar	0:55	0:14
Confecció i manteniment de la roba	0:26	0:01
Jardineria i atenció als animals	0:07	0:13
Construcció i reparacions	0:01	0:06
Compres i serveis	0:35	0:20
Atenció nens i nenes	0:24	0:11
Ajudes a persones adultes membres de la llar	0:03	0:02
Ajudes informals a altres llars	0:10	0:05

Font: Idescat, INE, Enquesta de l'ús del Temps, 2002-2003

El temps de moltes dones està en gran part adaptat als ritmes de les altres persones i no permet gaires moments per al seu propi ús. Això s’explica per unes pràctiques culturals que, assentades en la divisió sexual del treball, han creat una **asimetria en els usos del temps**. Com a conseqüència, el temps disponible per a qualsevol projecte personal, com també les opcions en el mercat de treball, són diferents entre dones i homes. Per això l’ús del temps és un dels principals eixos de les **polítiques d’igualtat**.

Distribució temporal de les activitats diàries en un dia mitjà segons sexe
(hores, minuts)

	Dones	Homes
Cura personal*	11, 27	11,28
Treball remunerat	2,07	3,52
Estudis	0,42	0,33
Tasques llar i família	4,14	1,39
Treball voluntari i reunions	1,10	1,16
Esports i activitats a l’aire lliure	0,41	0,57
Aficions i jocs	0,11	0,26
Mitjans de comunicació	2,01	2,20
Trajectes i ús del temps no especificat	1,13	1,20

* Inclou hores de son.

Font: Estadística de l'ús del temps sobre Catalunya 2002-2003, IDESCAT/INE (Torns i altres, 2007)

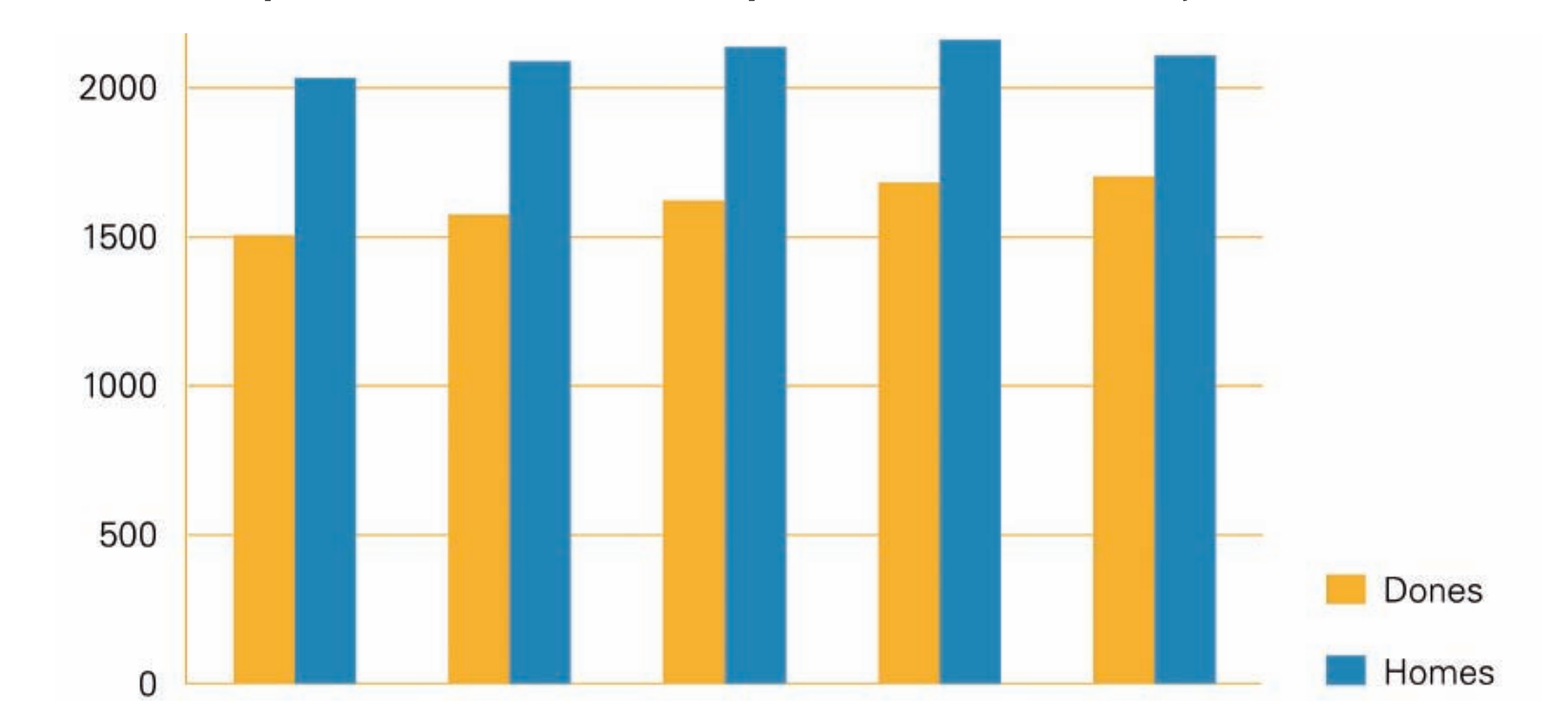
Les dones, motor de transformació social

La incorporació massiva de les dones al mercat de treball a partir dels anys setanta ha estat fonamental per poder avançar en el camí cap a la igualtat entre dones i homes. Al llarg del temps les dones han lluitat per anar assolint els drets de ciutadania i per superar les barreres que en dificulten l'autonomia. La seva participació en el mercat de treball en les mateixes condicions que els homes és imprescindible per garantir la seva llibertat, la seva independència econòmica i la seva plena participació en tots els àmbits de la societat.

Dades de 2007 mostren que la majoria de persones que havien acabat els seus estudis universitaris eren dones, concretament un 53,22%, i actualment el 60,6% de les persones que estan estudiant una llicenciatura són dones. Aquest talent s'ha de traduir en importants beneficis amb relació a l'economia i la competitivitat, i alhora pot arribar a incorporar molts canvis en aquesta cultura organitzativa que encara viu d'esquenes al treball necessari per a la recuperació de la força de treball i de la cura de les persones.

Tot i així, és una realitat que les dones encara no gaudeixen d'igualtat d'oportunitats en l'accés, la permanència i la promoció a llocs de responsabilitat. Aquesta situació posa clarament de manifest que assolir la igualtat en el mercat laboral passa necessàriament per una nova organització del temps de treball basada en la compatibilització de la vida personal i laboral.

Evolució de la població activa de Catalunya entre 2005 i 2009 (Mitjanes anuals en milers)

Font: Idescat-INE, Enquesta de població activa.

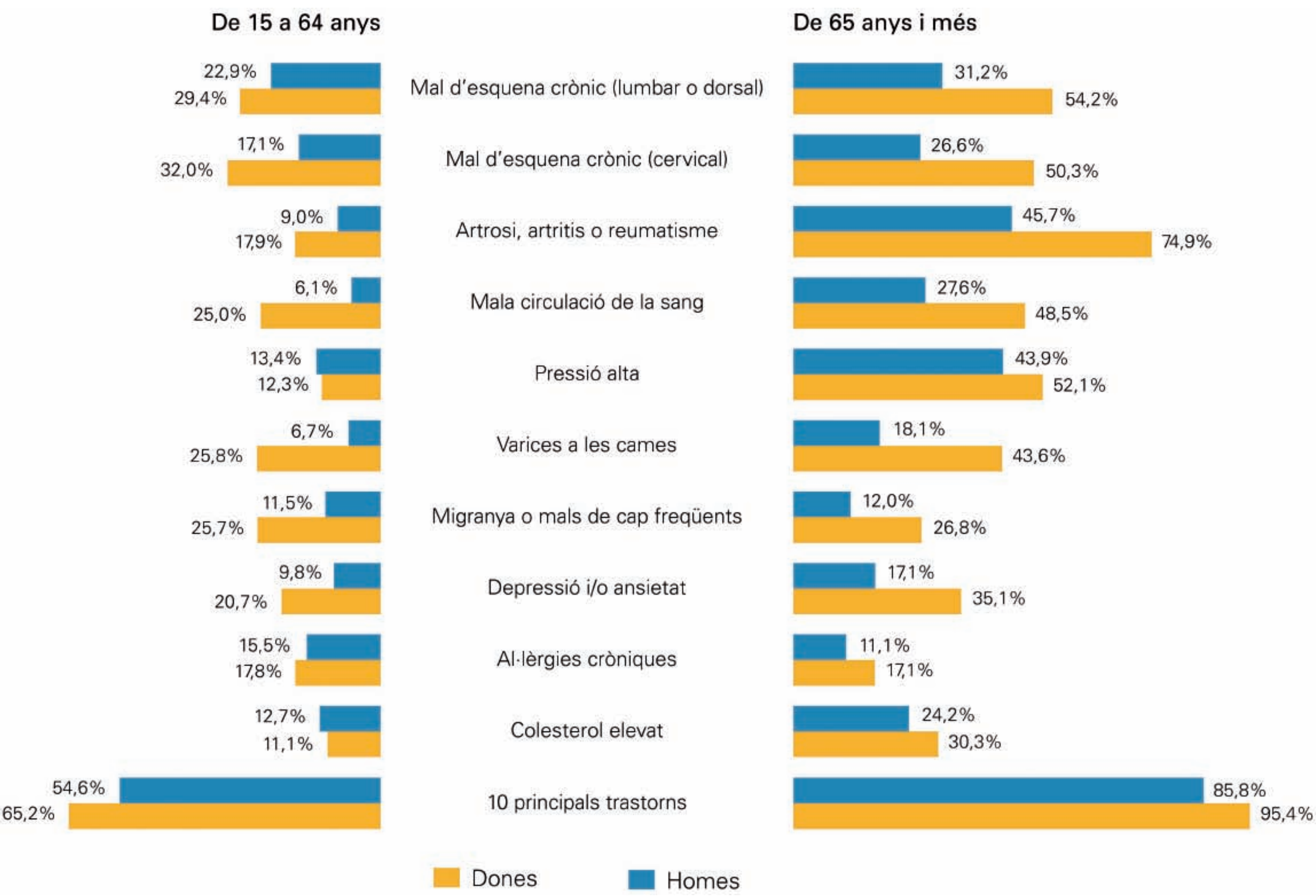
L'organització del temps i la salut de les dones

“Les conseqüències físiques seran insomni nocturn, o son amb intermitències, dolor a la zona del trapezi, taquicàrdies, dolor abdominal o colon irritable, i contraccions musculars involuntàries (fasciculacions). Tots aquests símptomes serien efectes secundaris de l’estrès crònic, sigui per excés d’estrès en el treball o per la doble jornada, que ara comparteixen la majoria de les dones del món”.

Carme Valls Llobet

La salut de les dones és un dels indicadors que es tenen en compte a l’hora de valorar el nivell de desenvolupament d’un país, perquè fa visible el grau d’igualtat existent entre homes i dones. La salut de la població femenina diu molt sobre el repartiment de les tasques familiars i de cura, perquè és justament el sobreesforç de les dones en l’àmbit domèstic el que té repercussions més negatives sobre el seu benestar, si es suma a la jornada laboral.

Efecte dels principals trastorns crònics en persones adultes i gent gran

Font: Enquesta de Salut de Catalunya 2006. Departament de Salut.

L'organització del temps actual no afavoreix ningú

L'actual organització del temps, però, no només té conseqüències sobre la salut i el treball de les dones. També ha mostrat ser ineficient per a la nostra economia. Les dificultats de les persones treballadores per compatibilitzar necessitats, interessos i responsabilitats pot produir insatisfacció i generar un clima laboral tens. Fenòmens com el *burnout* o **síndrome d'esgotament professional**, **l'abandonament gradual de la carrera professional**, també conegut com a *leaking pipe*, **l'absentisme laboral** o **absentisme emocional o psíquic** i la **fuga de talents**, entre d'altres, ho posen de manifest.

Les tasques domèstiques i familiars són treball

“És necessari, per tant, no només recuperar el reconeixement i valoració social per aquest treball; la qüestió de fons seria recuperar la idea de treball –amb totes les seves dimensions enriquidores, com a font de totes les relacions– per a l'activitat que es desenvolupa amb les característiques que té l'activitat de cura. Això implica necessàriament deixar d'identificar treball i ocupació i donar un nou significat al concepte, de tal manera que incorpori totes les activitats necessàries per al sosteniment de la vida humana en totes les seves dimensions”.

Cristina Carrasco

El model actual d'organització social del temps ha variat poc des de la Revolució Industrial i actualment les tasques familiars i de cura encara cauen majoritàriament sobre les dones, de manera que en la majoria dels casos desenvolupen el que s'anomena **dobles jornades**. D'una manera més general es parla de **dobles presències** per descriure la dedicació mental envers les tasques de cura, que també té lloc mentre es realitza el treball assalariat.

Mesurar per visibilitzar

“Perquè tots els sopars estan cuinats, tots els plats rentats; les criatures han estat enviades a l’escola i s’han obert camí en el món. No queda res de tot plegat. Tot s’ha esvaït. Ni les biografies ni els llibres d’història no ho mencionen. I les novel·les, sense proposar-s’ho, menteixen”.

Virginia Woolf

Des de fa anys s’incideix en la necessitat de fer visible el treball de les dones, menystingut pel model econòmic dominant. Un model que ha fet que les mestresses de casa i les dones d’àmbits rurals d’arreu del món, que realitzen una activitat indispensable per a la supervivència del conjunt de la societat, es considerin en molts casos població inactiva.

Noves mirades sobre l’economia

A la dècada dels setanta del segle xx, l’economista Marilyn Waring va introduir la necessitat de comptabilitzar el treball de les dones a les societats agrícoles i ramaderes, les més invisibilitzades, posant en dubte uns paràmetres econòmics que atorgaven més valor a la guerra, per exemple, que a fer possible la supervivència de les persones. Anar a buscar aigua i llenya, pasturar el bestiar, munyir, tenir cura de l’hort, de l’aviram, netejar la llar, processar els aliments, rentar roba, ocupar-se de la higiene de les criatures, fer la recollida d’aliments al bosc, són algunes de les activitats bàsiques de subsistència que arreu del món desenvolupen en gran part les dones i que encara ara no tenen el reconeixement adequat dins els comptes nacionals.

“He calculat el temps que dediquem a tenir cura de la salut, i per cada 12 hores que hi posen els professionals cal afegir-hi 88 hores més. Imaginin la desproporció entre el sector pagat i el sector no pagat: per cada 12 hores del primer se’n necessiten 88 del sector privat, de les famílies o de persones curadores. La càrrega de cura que ens ve a sobre és tremenda [a causa de l’ncrement de població de major edat], i no tenim pensat que la riquesa i el desenvolupament no es mesuren només amb diners, sinó també amb altres indicadors”.

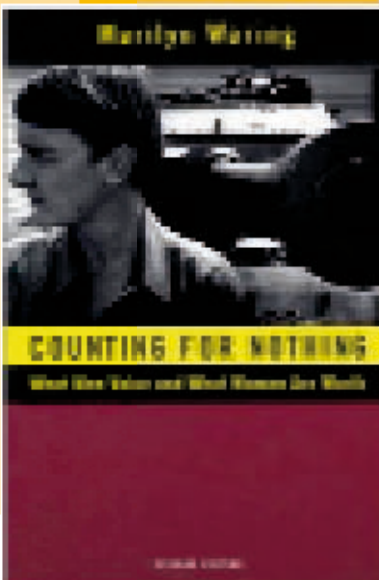
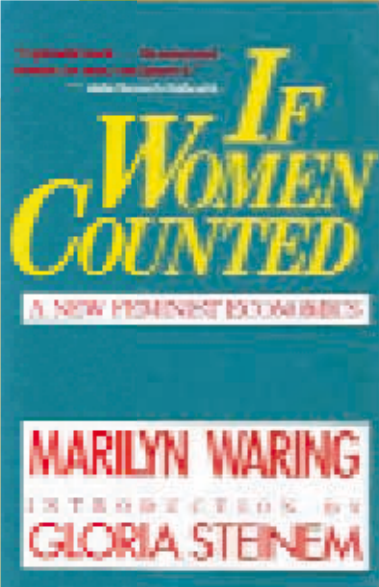
Mª Ángeles Durán

Mª Ángeles Durán ha estat una de les sociòlogues pioneres a promoure els **pressupostos del temps** per visibilitzar l’ús desigual del temps entre homes i dones. Tot i que no recullen aspectes propis del treball domèstic, perquè la mesura del treball és encara la del mercantil, aquestes dades han permès veure qui fa què i quan temps hi dedica. Un primer pas per posar sobre la taula la importància d’aquest treball i com està repartit entre dones i homes.

Gran part dels esforços actuals s’orienten a definir i quantificar cada activitat, mesurant-la a partir d’unitats temporals o monetàries. Aquesta informació s’obté principalment a través de les **enquestes d’usos del temps** i dels **comptes satèl·lit de la producció domèstica**.

Temps (en hores) dedicades anualment a la cura no remunerada i llocs de treball equivalents			
Cura no remunerada	Hores anuals (millions)	Equivalents a lloc de treball	Fets per dones (%)
Cura d’infants	14.500	8,7	82,3
Cura de persones grans	4.295	2,5	79,8
Cura de persones malaltes	4.780	2,7	80,3
TOTAL	23.589	14,1	80,9

Font: Durán, M.A. "El análisis de exhaustividad en la economía española" a Carrasco, Cristina, C. (ed), Tiempos, trabajo y género, Publicaciones de la UAB, Barcelona, 2001.

El **Compte satèl·lit de la producció domèstica de les llars de Catalunya** (2006) ha analitzat, per primer cop, el valor econòmic de l’activitat relacionada amb les tasques domèstiques. Realitzada conjuntament per l’Institut Català de les Dones i l’Institut d’Estadística de Catalunya, aquest compte, que s’actualitzarà cada cinc anys, proporciona una imatge més verídica de la realitat econòmica del país, en la qual es posa de manifest el paper de les llars com a productores i no només com a consumidores, i atorga un valor al treball no remunerat que s’hi porta a terme.

Però, quin valor econòmic té aquest treball? Algunes de les dades de l’estadística ho deixen clar:

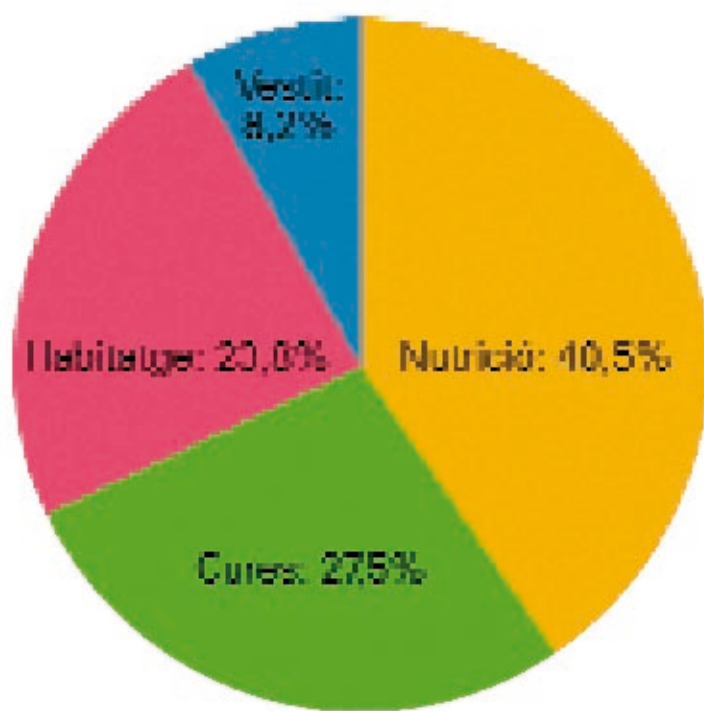
- El PIB català augmentaria un 40% si es comptabilitzés el treball domèstic, és a dir, passaria dels 135.708,5 milions d’euros als 190.181,5 milions d’euros.
- Preparar els àpats és l’activitat domèstica a la qual es dedica més temps. El valor afegit d’aquesta tasca és de 22.000 milions d’euros, un 40,5% del valor total de la producció domèstica.
- En segon lloc hi ha les activitats vinculades amb el manteniment, la reparació i la neteja de la llar, amb un valor de 14.974 i 12.963 milions d’euros, respectivament.
- La població catalana, va dedicar més de 7 milions d’hores a les tasques domèstiques, l’any 2001, l’equivalent al treball anual de 4.070 persones. El 72% d’aquestes hores les realitzen dones, amb més de 5 milions d’hores treballades cada any, que equivalen al treball realitzat per 3.000 persones.
- El treball domèstic i familiar a Catalunya representa el 112,3% del temps de treball de mercat; és a dir que es dedica més temps al treball no remunerat. En termes absoluts això vol dir que la població dedica 21 minuts més de mitjana diaris al treball familiar domèstic que al de mercat.
- Els homes dediquen el 66,6% del temps al treball de mercat, mentre que les dones fan el contrari; és a dir, dediquen el 68% del temps a tasques domèstiques.

Temps mitjà social de treball (hores i minuts diaris i percentatge)

	Dones	Homes	Mitjana
Treball de mercat	2:07 (31,2%)	3:52 (66,6%)	2:58
Treball familiar domèstic	4:40 (68,8%)	1:56 (33,4%)	3:19
TOTAL	6:47	5:48	

Font: elaboració pròpia a partir de la informació de Idescat, INE, Enquesta de l'ús del Temps, 2002-2003

Valor Afegit de la producció domèstica per funcions

Font: Compte satèl·lit de la producció domèstica de les llars de Catalunya, 2006. Idescat/Institut Català de les Dones.

Compte satèl·lit: càlcul paral·lel al PIB per comptabilitzar el valor de determinades produccions que no hi estan incloses i fer-les visibles com a part de la riquesa dels països.

La globalització del treball de cura: els costos per a les migrades

“Intentar incorporar-se al mercat de treball local arribant des dels països anomenats països en vies de desenvolupament, és a dir, des de la pobresa, significa sumar noves discriminacions i obstacles que també estan travessades per les desigualtats de gènere. La incorporació d’aquestes dones migrants en el mercat laboral local es produeix en condicions de precarietat que afecten directament els seus drets humans i, especialment, de ciutadania i les converteixen en població molt vulnerable”.

Fina Rubio

Gran part de les tasques de cura de les persones l’estan fent treballadores migrades no comunitàries en condicions sovint precàries. Tot i que també hi ha homes migrats que s’hi dediquen, el fet que siguin les dones les que ho fan en un nombre més gran s’explica per causes lligades als rols de gènere, que atribueixen a les dones més aptituds per a la cura.

Moltes treballadores migrades han de deixar les seves filles i fills en institucions o a càrrec d’altres persones per tenir cura d’infants o persones adultes dependents; un fenomen de dimensions mundials conegut com a **cadenes globals d’afecte i cura**.

Temps i organització de la vida quotidiana

La conciliació: entre què i qui?

Les mesures destinades a fer compatibles el treball remunerat i el treball domèstic i de cura suposen un pas endavant molt important per a la millora de la qualitat de vida de totes les persones, perquè promouen una organització horària que permet disposar de més temps propi, tant per a les dones com per als homes.

Són exemples d'aquestes polítiques de conciliació la **Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya** i la **Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes** i el **Pla Concilia**, adreçat als funcionaris i funcionàries de l'Estat, de 2005.

Aquelles empreses que han aplicat **plans de conciliació**, i encara més les que incorporen **plans d'igualtat**, han comprovat que una millora en la qualitat de vida de les persones té molts beneficis en el clima laboral, i que augmenten així les possibilitats d'incrementar la seva competitivitat.

"Més que de conciliació es parla cada cop més de recerca d'una vida equilibrada entre espais i temps com a valor en alça entre homes i dones".

Guia 10 perquè per la igualtat, Departament Treball

Fer més harmònica la vida personal i laboral vol dir garantir que totes les persones puguin atendre a les necessitats i responsabilitats personals sense que entrin en contradicció amb la seva vida i trajectòria laboral. Per això els treballs s'han de repartir de manera més equitativa entre dones i homes i s'ha de concordar l'organització dels horaris laborals, escolars, comercials, administratius, socials. Es tracta d'una transformació social i cultural que avança a mesura que es van superant les resistències socials i personals als canvis.

Cap a nou acord social

Perquè aquest canvi sigui possible, cal revalorar el treball de cura i establir un nou acord social que parteixi d’assumir la responsabilitat de tenir cura d’altres persones de manera compartida entre dones i homes. I això significa un canvi de mentalitat profund, que superi definitivament els estereotips i rols que atribueixen la cura de manera exclusiva a les dones. Perquè tot i les transformacions dels models familiars que s’estan produïnt i la participació creixent dels homes en les tasques domèstiques, encara són les dones les que, en un nombre molt elevat, se’n fan càrrec.

Redefinint les relacions entre dones i homes

“Les estratègies per assegurar la cura de les persones en situació de dependència resulten quasi sempre un sobreesforç o una renúncia laboral de les dones. Tanmateix, sembla emergir un nou perfil de pare jove que busca temps per estar amb els seus fills o filles i compartir la cura de la llar”.

Cristina Brullet

Un dels reptes més importants de la societat actual és, doncs, aconseguir que dones i homes comparteixin de manera efectiva les tasques domèstiques i familiars.

Per això durant la infantesa s’han de proposar models i espais de cooperació mitjançant els quals nenes i nens construeixin de manera equilibrada la seva consciència amb relació a la cura. És un fet que, al llarg de tot el cicle vital, mentre les dones van assumint responsabilitats amb relació al treball domèstic, els homes no alteren els seus hàbits de la mateixa manera. Entre la població més jove, per exemple, s’observa que les nenes i les noies assumeixen de manera més significativa les responsabilitats en les tasques domèstiques i familiars que els nens i els nois.

Nivell d’implicació de nois i noies en tasques domèstiques (hores i minuts diaris)		
Grups d’edat	Noies	Nois
De 10 a 14 anys	0:50	1:07
De 15 a 19 anys	1:22	0:41
De 20 a 24 anys	2:02	0:41

Font: elaboració pròpia a partir de la informació de l’ISCAT, INE, Enquesta de l’ús del Temps, 2002-2003

Una nova cultura laboral

Tot i que no és fàcil desterrar costums i hàbits arrelats en relació al treball de mercat, s'està demostrant que l'organització tradicional del temps del treball de mercat acumula més perjudicis socials i econòmics que no pas beneficis.

Impulsar la creació d'una nova cultura laboral és, també, un requisit bàsic per fer front als nous requeriments de la vida quotidiana. La manera d'entendre el treball de mercat ha de canviar amb la introducció de noves formes de valorar el rendiment laboral i mesurar la productivitat de les persones.

Els plans d'igualtat

En aquests moments, ja són moltes les empreses que estan implemant plans d'igualtat per integrar la igualtat d'oportunitats entre dones i homes en la gestió dels recursos humans, a més de promoure un canvi en les actituds, comportaments, estereotips de gènere i estructures organitzatives que dificulten l'accés, la presència i la permanència de les dones en el mercat de treball i invisibilitzen o desaprofiten elements claus de competitivitat. En aquest sentit, la consolidació de plans d'igualtat contribueix a l'impuls d'una nova cultura del desenvolupament econòmic que contempla el potencial de totes les persones treballadores en igualtat d'oportunitats. Aquesta és una qüestió de justícia social i també una estratègia empresarial i, per tant, qui hi surt guanyant, és la societat en tot el seu conjunt.

Evolució de la introducció d'agents i plans per a la igualtat (2005 – 2009)						
	2005	2006	2007	2008	2009	TOTAL
Agents d'igualtat	4	7	20	26	29	86
Plans per a la igualtat	11	22	54	83	120	290
Total	15	29	74	109	149	376

Font: Departament de Treball

L'ús del temps, a l'agenda política

El temps, eina clau de transformació social

La transformació social protagonitzada per les dones ha tret a la llum la necessitat de reorganitzar la vida a partir d'uns altres paràmetres temporals, no regits només per la jornada laboral. Aquest serà l'inici de les **polítiques públiques del temps**, que, des de diferents institucions i entitats, han anat impulsant actuacions específiques per harmonitzar els temps, com les **mesures de conciliació**, els **bancs**, **oficines** i **laboratoris del temps**, la **flexibilització horària** i les **guies de bones pràctiques per a les empreses**, entre d'altres.

Per tal de sincronitzar totes les iniciatives en una mateixa direcció i abordar integralment el fenomen de manera més eficaç, la Generalitat de Catalunya ha engegat un seguit d'actuacions com ara els **plans de polítiques de dones**, impulsats per l'Institut Català de les Dones, el **Pla estratègic sobre els usos i la gestió dels temps a la vida quotidiana (2008-2018)**, coordinat per la Secretaria de Polítiques Familiars i Drets de Ciutadania i el **Programa de promoció de noves formes d'organització del treball que permetin la conciliació de la vida personal i laboral**, de la Direcció General d'Igualtat d'Oportunitats del Departament de Treball.

Una nova organització del temps per a una nova ciutadania: Pla de polítiques de dones (2008-2011)

El **Pla de polítiques de dones** és el document que recull totes les actuacions i mesures destinades a transformar la societat de manera que no es perpetuin les desigualtats i desavantatges entre la situació de les dones i els homes en molts àmbits. Amb aquesta finalitat incorpora la transversalitat de la perspectiva de gènere* i de les dones** en tots els objectius que es planteja.

* Incorporar la perspectiva de gènere significa tenir en compte les realitats, oportunitats, necessitats i expectatives dels dos sexes a l'hora de planificar i desenvolupar projectes i polítiques.

** Incorporar la perspectiva de les dones significa planificar, executar i avaluar els projectes i les polítiques tenint en compte la diversitat femenina i donant valor a les aportacions de les dones a tots els àmbits de la societat.

El Pla de polítiques de dones 2008-2011 s'estructura en sis eixos:

- Transversalització
- Canvis culturals que transformin estructures i model patriarcals
- Participació
- Reorganització dels treballs i noves polítiques del temps
- Qualitat de vida i cohesió social
- Intervenció integral contra la violència masclista

www.gencat.cat/icdona/

Una actuació integral per harmonitzar la vida laboral, personal i familiar: Pla estratègic sobre els usos i la gestió del temps a la vida quotidiana (2008-2018)

Estratègia, aprovada pel Govern de la Generalitat, d'impuls de polítiques transversals i integrals adreçades a afavorir la revalorització dels temps i espais personals, familiars i socials; millorar la quantitat i la qualitat dels temps, així com provocar un canvi en la concepció dels temps i dels espais que condueixi a un ús del temps més lliure i possibilitador de benestar dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

El Pla s'estructura en 4 eixos, 13 línies estratègiques i 35 objectius. Els eixos són:

1. Més temps disponible: una organització territorial i social que afavoreixi una millor gestió dels temps de la vida quotidiana.
2. Un nou equilibri en la distribució i el valor dels temps assignats al treball de mercat i al treball familiar i domèstic.
3. Més suport per viure amb qualitat els cicles vitals i les situacions familiars que requereixen més temps.
4. Temps amb valor social afegit: més oportunitats per aprendre i educar i per participar a la vida col·lectiva.

www.gencat.cat/benestar/pdf/pla_es.pdf

PLA ESTRATÈGIC SOBRE ELS
USOS I LA GESTIÓ DELS TEMPS
A LA VIDA QUOTIDIANA 2008-2018

Noves formes d'organització del temps del treball de mercat que permetin la conciliació de la vida personal i laboral

Un dels objectius estratègics de les polítiques del Govern de la Generalitat és avançar cap a un canvi de model econòmic que incorpori la igualtat d'oportunitats en la gestió de les empreses i que, en equilibri amb els interessos i necessitats d'aquestes, tingui en compte el temps de vida de les persones i faciliti la conciliació de la vida personal i laboral dels treballadors i treballadores.

Accions adreçades a les empreses:

- Promoció d'organitzacions del temps de treball que facilitin l'equilibri entre la vida personal i laboral.

Impuls de diversos projectes, proves pilot i xarxes d'empreses amb l'objectiu de posar en marxa noves organitzacions del temps de treball per tal de millorar la qualitat de vida de les treballadores i treballadors i la competitivitat de les empreses.

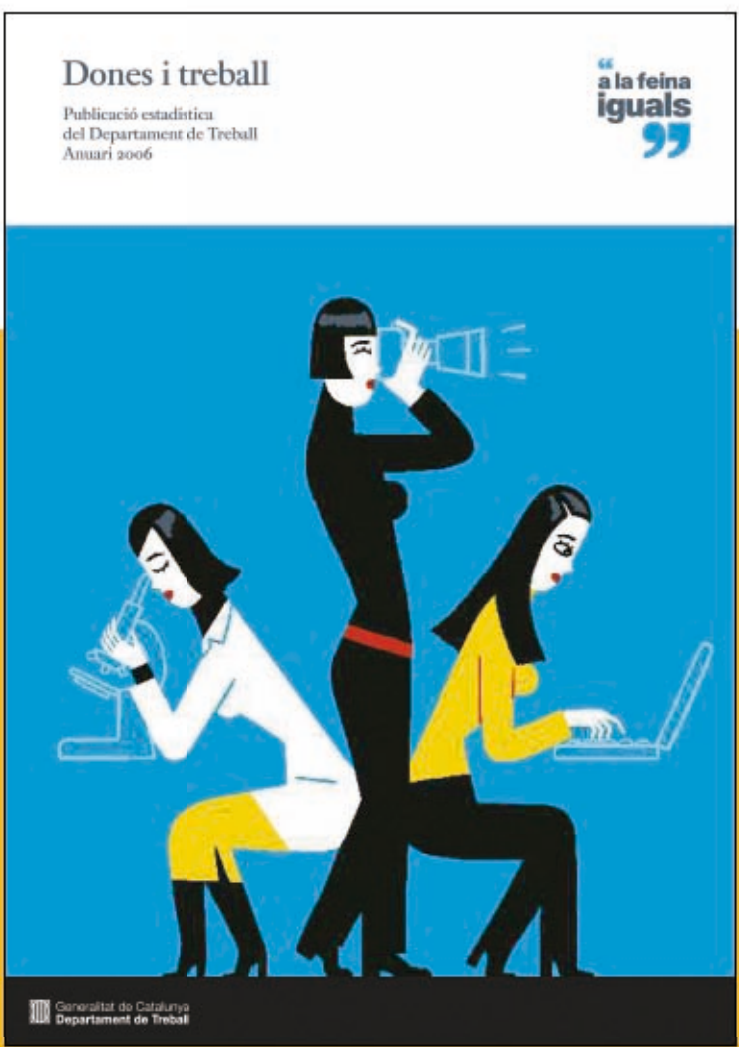
- Recull d'experiències en organització del temps de treball a les empreses de Catalunya.

Eina que ofereix a les empreses catalanes una visió general de la dinàmica de la conciliació de la vida laboral i personal. També un recull d'experiències concretes que ajuden a crear i implementar canvis en l'organització i la gestió del temps de treball.

- Fòrum Català de persones expertes per a un repartiment igualitari del temps de treball.

Espai de participació, debat i reflexió per part de persones expertes i agents socials i econòmics en el qual es recull informació sobre mesures, actuacions i pràctiques d'organització del temps de treball per facilitar la comptabilització de la vida laboral i personal de les persones treballadores.

<http://www20.gencat.cat/portal/site/treball>

“a la feina iguals”

Fòrum Català de Persones Expertes per a un Repartiment Igualitari del Temps de Treball

Dimarts, 23 d'octubre de 2007
9.00 - 18.00 h.

World Trade Center Barcelona
Moll de Barcelona s/n
Edifici de l'auditori, 1ª planta

012
www.gencat.cat
L'any Europeu de la Igualtat de Gènere 2005

Generalitat de Catalunya
Departament de Treball